

MSB 397

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Babylons opkomst en definitieve ondergang

Door Nathan C. Johnson

De naam Babylon verwijst naar een oude stad in het Midden-Oosten, gelegen in wat nu Irak is. De Bijbelse naam voor deze oude stad komt uit het Grieks. Het Hebreeuwse woord is Babel, uitgesproken als *BĀVĒL*, en betekent verwarring. Volgens de *Companion Bible* is het woord in het Semitisch Babylonisch Bab-ili, wat 'de poort van de god' betekent. Deze stad wordt voor het eerst genoemd in Genesis 10:10, waar over de machtige jager Nimrod wordt gezegd: **“En het begin van zijn koninkrijk was Babel, Erech, Akkad en Kalne, in het land Sinear.”**¹ Sinear lijkt de oude naam te zijn van het land Babylon.

De vroege geschiedenis van de stad is voor ons vastgelegd in Genesis 11. De aarde was na de zondvloed waarschijnlijk een moeilijke plek om te overleven en het zou voor die oude volkeren veel gemakkelijker zijn geweest om als een verenigde samenleving te leven dan in vele kleine, onafhankelijke stammen. Dat was echter in strijd met Gods gebod om vruchtbaar te zijn, talrijk te worden en de aarde te vervullen (Genesis 9:1). In Genesis 11:4 lezen we: **“Ook zeiden zij: Welaan, laten wij ons een stad bouwen met een toren, waarvan de top tot de hemel reikt, en laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden.”**

Hoewel er enige onenigheid bestaat over de betekenis van deze toren, stelt de *Companion Bible* dat er geen cursief woord zou moeten staan in de zin “welks opperste in den hemel zij” (Gen.11:4, St.Vert.)². Merk op dat het woord 'zij' in de Statenvertaling hierboven cursief is gedrukt, wat aangeeft dat het een woord is dat door de vertalers is toegevoegd. In plaats daarvan stelt Bullinger dat het zou moeten

¹ Alle voetnoten zijn van de vertaler.

Citaten uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG (NBG51), tenzij anders vermeld.

² NBG51 heeft het werkwoord 'reiken' tussengevoegd, zonder aanduiding dat dit niet in de Hebreeuwse tekst voorkomt.

luiden: 'en zijn top met de hemel', d.w.z. met de dierenriem erop afgebeeld, zoals in de oude tempels van Dendera en Esna in Egypte. Het doel van de stad was om in opstand te komen tegen de ware God door een nieuwe, universele godsdienst te beginnen rond de verering van de hemel. Ze probeerden zich te verenigen rond deze toren en Yahweh kon hun rebellie niet onbeantwoord laten. Genesis 11:5-8 vervolgt het verhaal. **“Toen daalde de HERE neder om de stad en de toren, die de menskinderen bouwden, te bezien, en de HERE zeide: Zie, het is één volk en zij allen hebben één taal. Dit is het begin van hun streven; nu zal niets van wat zij denken te doen voor hen onuitvoerbaar zijn. Welaan, laat Ons nederdalen en daar hun taal verwarren, zodat zij elkanders taal niet verstaan. Zo verstrooide de HERE hen vandaar over de gehele aarde, en zij staakten de bouw van de stad.”** Yahweh bracht grote verwarring en daarom betekent Babel in het Hebreeuws 'verwarring', in plaats van 'de poort van de god' in het oorspronkelijke Babylonisch.

Vanaf dat moment verdwijnt Babylon uit de Bijbelse geschiedenis, totdat het noordelijke koninkrijk Israël door het volk van Assyrië wordt veroverd. Assyrië migreerde een deel van de bevolking van Babylon naar het veroverde gebied van Noord-Israël. Maar de machtige leiders van Babylon waren ontevreden over de heerschappij van Assyrië en toen God het zuidelijke koninkrijk Israël bevrijd had van de Assyrische indringers, hoorden de mensen in Babylon daarvan en waren ze blijkbaar onder de indruk. In II Koningen 20:12 lezen we: **“Te dien tijde zond Berodak-Baladan, de zoon van Baladan, de koning van Babel, gezanten met een brief, en een geschenk aan Hizkia, want hij had gehoord, dat deze ziek geweest was.”** Koning Hizkia werd beïnvloed door het geschenk en zonder Yahweh te raadplegen, toonde hij de Babylonische vertegenwoordigers al zijn schatkamers en al zijn verdedigingswerken. Hij voelde blijkbaar geen dreiging vanuit deze verre stad. Toch had hij niet moeten opscheppen over zijn verdedigingswerken, maar over Yahweh, die Juda werkelijk had bevrijd. II Kronieken 32:25 vat Yahweh's beoordeling van zijn daden samen: **“Maar Jechizkia schoot te kort in dankbaarheid voor de weldaad, hem bewezen, want hij werd hoogmoedig, zodat er toorn kwam te rusten op hem, op Juda en op Jeruzalem.”** Hizkia vernederde zich toen hij werd geconfronteerd met de profeet Jesaja en daarom kwam er op dat moment geen toorn over Juda. Toch verzekerde Jesaja hem door het woord van de Heer: **“zie, er zullen dagen komen, dat alles wat in uw paleis is en wat uw vaders hebben opgestapeld tot op deze dag, naar Babel zal worden weggevoerd. Niets zal er overblijven, zegt de HERE. En van uw zonen, die uit u voortkomen zullen, die gij zult verwekken, zullen zij nemen, om hoveling³ te zijn in het paleis van de koning van Babel”** (II Kon.20:17-18).

Deze profetie kwam al snel uit. De zoon en opvolger van Hizkia, koning Manasse, was zeer goddeloos, en Yahweh stuurde de koning Assyrië tegen hem, die hem vervolgens naar Babylon liet wegvoeren. Toen hij in zijn nood Yahweh zocht en zich voor Hem vernederde, verhoorde God hem en bracht hem terug naar Jeruzalem.⁴ Generaties gingen voorbij en Babylon veroverde, met de hulp van de Meden en Perzen, Assyrië en zijn hoofdstad Nineve en nam het rijk over dat Assyrië had opgebouwd. In de dagen van koning Jojakim, de achterkleinzoon van Hizkia, lezen we in II Koningen 24:1, **“In zijn dagen trok Nebukadnessar, de koning van Babel, op en Jojakim werd hem onderdanig, drie jaar.”** In die tijd werden de besten en slimsten van de adel van Juda naar Babylon weggevoerd, waaronder Daniël en zijn drie vrienden, zoals we lezen in Daniël 1. Zij werden eunuchen in het paleis van de koning van Babylon, zoals Jesaja had geprofeteerd.

Er zijn veel interessante uitspraken gedaan over deze Babylonische koning Nebukadnessar. Drie keer in het boek Jeremia noemt Yahweh Nebukadnessar zijn dienaar, waarvan de krachtigste in Jeremia 27:6 staat: **“Nu heb Ik al deze landen in de macht van Nebukadnessar, de koning van Babel, mijn dienaar, gegeven; ja, zelfs het gedierte des velds heb Ik hem gegeven om hem dienstbaar te zijn.”** De uitspraak van Jeremia wordt bevestigd door de profeet Daniël, in Daniël 2:37-38. **“Gij, o koning, koning der koningen, aan wie de God des hemels het koningschap, macht, sterkte en eer geschonken heeft, ja, in wiens hand Hij de menskinderen, waar zij ook wonen, de dieren des velds en het gevogelte des**

³ In de door de schrijver gebruikte *Authorized Version* staat hier het woord 'eunuch'.

⁴ II Kronieken 33:10-20.

hemels heeft gegeven, en die Hij tot heerser over die alle heeft gemaakt.” Deze woorden zijn misschien niet volledig in vervulling gegaan tijdens het bewind van Nebukadnessar in het verleden, maar kunnen verwijzen naar een hoge positie die hij zal bekleden in het komende koninkrijk van God.

Juda werd onderworpen, maar was niet bereid om als vazalstaat onder Babylon te blijven. Ze kwamen in opstand, en in de dagen van Jojachin, de zoon van Jojakim, lezen we in II Koningen 24:10, **“Te dien tijde trokken de knechten van Nebukadnessar, de koning van Babel, tegen Jeruzalem op; en de stad werd belegerd.”** De belegering was succesvol en Nebukadnessar voerde het hele leger weg, evenals de ambachtslieden en smeden, zodat alleen de armen en ongeschoolden achterbleven. De profeet Ezechiël was een van hen die in deze ballingschap naar Babylon werden weggevoerd. Nebukadnessar nam Jojachin ook mee naar Babylon en stelde Jojachins oom Mattanja aan als vazalkoning in zijn plaats, en gaf hem de nieuwe naam Sedekia.

Koning Nebukadnessar hoopte waarschijnlijk dat de armste mensen die hij in het land had achtergelaten te onwetend en machteloos zouden zijn om tegen hem in opstand te komen, met inbegrip van de onhandige koning Sedekia, wiens regering grotendeels een mislukking was. Helaas leken de mensen die hij aan het roer had gelaten te dom om zich bewust te zijn van hun eigen onvermogen en kwamen ze opnieuw in opstand tegen Babylon. Koning Nebukadnessar was waarschijnlijk niet gewend om hetzelfde volk drie keer te moeten verslaan. Hij trok op en nam Jeruzalem opnieuw in, dit keer bijna volledig, en voerde slechts ongeveer duizend Joden weg in ballingschap.

Maar het koninkrijk Babylon begon in verval te reken, net als voordien het koninkrijk Assyrië. Tegelijkertijd werden hun bondgenoten, de koningen van Medië en Perzië, steeds machtiger. In de dagen van Nebukadnessars afstammeling Belsassar besloten deze bondgenoten uiteindelijk dat ze genoeg hadden van de heerschappij van Babylon. Ze stuurden hun legers naar de stad en, zoals we in Daniël 5:30-31 lezen, veroverden ze die in één nacht. Dit bleek een gelukkige gebeurtenis voor Israël, want Kores, de zoon van Darius, volgens Bullinger de zoon van Darius en zijn koningin Esther, zelf een Jodin, stond het volk van Juda toe om naar hun land terug te keren en hun tempel te herbouwen.

Naast de historische boeken staan ook de boeken der profeten vol met verwijzingen naar Babylon. Jesaja, Jeremia en Ezechiël voorspelden allemaal de verovering van Juda door die machtige natie. Ze voorspelden echter ook de uiteindelijke straf en vernietiging van die stad. Sommige van hun voorspellingen zijn echter zo dramatisch dat ze niet lijken te zijn uitgekomen bij de vernietiging van Babylon in het verleden. Neem bijvoorbeeld Jesaja 13:19-20. **“En Babel, het sieraad der koninkrijken, de trotse luister der Chaldeeën, zal worden als Sodom en Gomorra, toen God ze onderstboven keerde; het zal in eeuwigheid niet meer bewoond worden, noch bevolkt zijn van geslacht tot geslacht; geen Arabier zal daar zijn tent opslaan, geen herders zullen daar legeren.”** Een dergelijke totale verwoesting van Babylon lijkt veel verder te gaan dan wat Perzië hen heeft aangedaan, en kan vooruitwijzen naar iets dat in de komende periode van verdrukking zal gebeuren.

Ten tijde van Christus was het belang van Babylon sterk verminderd. Behalve in historische verwijzingen wordt het alleen genoemd in I Petrus 5:13. **“U laat de medeuitverkorene te Babylon groeten, en mijn zoon Marcus.”** Babylon was in die tijd zo onbelangrijk dat sommigen hebben gespeculeerd dat Petrus Babylon als codenaam voor Rome gebruikte, maar er is geen Bijbelse grond om dit te denken. Mogelijk was Petrus in Babylon was toen hij I Petrus schreef. We weten wel dat er veel Joden verspreid waren in dat oostelijke deel van het Romeinse Rijk, dat zich later afsplitste van Rome en het Byzantijnse Rijk werd.

Hoewel Babylon niet veel voorkomt in de geschiedenis van het Nieuwe Testament, speelt het een prominente rol in de periode van verdrukking zoals beschreven in het boek Openbaring. Babylon wordt daar in Openbaring 17:5 geïdentificeerd als **“een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde.”** Hoeren worden vaak als symbool gebruikt voor heidense afgodendienaars, en dit verwijst waarschijnlijk naar de oorsprong van alle afgoderij na de zondvloed bij de toren van Babel in Genesis. Dit heeft ertoe geleid dat sommigen suggereren dat Babylon in Openbaring slechts een symbool is voor valse, goddeloze, heidense religie, en helemaal niet verwijst naar de

werkelijke stad Babylon. Wij vermoeden echter dat zowel de symbolische als de letterlijke betekenis waar zijn. Er is geen reden waarom de rebellen tegen Gods koninkrijk in de toekomst hun valse religie niet zouden concentreren op de oorspronkelijke plaats van afvalligheid tegen de ware God.

De definitieve vernietiging van Babylon wordt beschreven in Openbaring 18-19. Openbaring 18:2 beschrijft het als volgt: **“En hij (een hemelse engel) riep met sterke stem, zeggende: Gevallen, gevallen is de grote (stad) Babylon en zij is geworden een woonplaats van duivelen, een schuilplaats van alle onreine geesten en een schuilplaats van alle onrein en verfoeid gevogelte.”** Zo wordt het centrum van de afvalligheid van de mensheid tegen God, zowel in de regering als in de religie, uiteindelijk voorgoed weggenomen. Dit is een veel hardere behandeling dan die Egypte, een Bijbels symbool voor de wereld, of zelfs Sodom, een symbool voor goddeloosheid, uiteindelijk zullen ondergaan. Er is genade voor deze andere plaatsen, maar geen genade voor Babylon. Zo beseffen we hoe groot de toorn en straf is die God heeft bereid tegen alle rebellie en heidendom. We moeten hier een les uit leren en ver weg blijven van alle onreine dingen die hun oorsprong vinden in het oude Babylon, want veel van zulke dingen in overheid en religie bestaan zelfs vandaag de dag nog in deze wereld.

Gepubliceerd in November 2025.